

Emily

Regie: Frances O' Connor | Cast: Emma Mackey, Fionn Whitehead, Oliver Jackson-Cohen, e.a. | Verenigd Koninkrijk, 2022 | ENG gesproken, NL/FR ondertiteld | Speelduur: 2u10'

Engeland, 1818. Emily Brontë past niet in het keurslijf dat haar familie en de burgerij van Yorkshire haar opleggen. Ze is eigenwijs en rebels. Als buitenbeentje vindt ze steun bij haar broer die haar aanmoedigt om haar creativiteit, maar ook haar drang naar vrijheid te omarmen. Wanneer ze onverwacht de liefde ontdekt, voelt ze passie, maar ook beklemming en wordt haar verlangen naar vrijheid alleen maar groter. Ze zoekt koppig haar eigen weg en vindt de inspiratie voor een tijdloos meesterwerk: *Wuthering Heights*.

In het enige boek dat Emily Brontë schreef, is de liefde niet mooi en lieflijk, maar beklemmend en liggen haat, liefde en waanzin dicht bij elkaar. Een provocerende visie, zeker in die tijd. In haar regiedebuut kiest Frances O'Connor resoluut voor een portret van de geestelijke dynamiek van de intrigerende schrijfster, en niet voor een klassieke biopic van het historische personage. De film is doordrongen van de eigenzinnige persoonlijkheid die Emily Brontë gehad moet hebben om zo'n baanbrekend werk te maken waardoor tijdgenoten twijfelden aan haar mentale gezondheid. De overweldigende vertolking van de titelrol door rijzende ster Emma Mackey (*Sex Education*) zorgt voor een fascinerend personage dat onder je huid kruipt.

FILM OP HET STRAND

In augustus vertonen we 2 gratis openluchtfilms tijdens STROMBEACH!

Ticket to Paradise
di 22.08.23 – 20u30

Chef
di 29.08.23 – 20u30

www.ccstrombeek.be/film

tickets@ccstrombeek.be

 EUROPA CINEMAS
CREATIVE EUROPE - MEDIA SUB-PROGRAMME

 VAF
VLAAMS
AUDIOVISUEEL
FONDS

 STROMBEEK
IJSFABRIEK

Wat voor iemand was Emily Brontë, de schrijfster van 'Wuthering Heights'? Niemand weet het echt, maar de Australische cineaste Frances O'Connor verzint in 'Emily' een meeslepende hypothese.

Weinig families hebben zo'n literaire impact gehad als de zussen Brontë midden 19de eeuw. Hun romans, Charlotte met 'Jane Eyre', Emily met 'Wuthering Heights' en Anne met 'The Tenant of Wildfell Hall', gelden als hoogromantische klassiekers.

Dat de dood systematisch door hun werken waart, valt niet zo moeilijk te begrijpen. Ze verloren op jonge leeftijd hun moeder en hun beide oudere zussen, en waren zelf geen lang leven beschoren. Hun moeder, die poëzie schreef en schilderde, gaf hen de interesse voor boeken mee, gesteund door hun vader, een anglicaanse priester. Die liet na de dood van zijn echtgenote de opvoeding van zijn kinderen over aan een dienstmeid, die hun verbeelding prikkelde met lokale legenden uit Yorkshire.

Al die elementen leggen uit waar de Brontës hun literaire liefde vandaan hebben. Waar Emily uit putte om een verhaal te bedenken dat zo onstuimig, passioneel, wreed, pervers, immoreel en rebels is als 'Wuthering Heights' blijft een raadsel. Het mysterie heeft ook alles te maken met hoe weinig we over haar weten. Ze schreef nauwelijks brieven. De weinige historische informatie komt van Charlotte, die haar zus omschrijft als 'a solitude-loving raven, no gentle dove'. Emily schuwde sociaal contact en dwaalde liefst in haar eentje rond in 'the moors', de heuvels van gras en heide in West Yorkshire die ook het landschap vormen van 'Wuthering Heights'.

Hartverscheurend

Emily Brontë leefde in haar verbeelding. In haar biografische drama 'Emily' maakt regisseur Frances O'Connor daarvan gebruik om haar levensverhaal in te kleuren met details uit de fantasie van haar hoofdfiguur.

O'Connor bouwt haar interpretatie rond twee relaties: de band tussen Emily en haar liederlijke broer Branwell, en de passionele affaire die ze beleeft met Michael Weightman, een jonge clericus die bij haar vader komt werken en de opdracht krijgt het Frans van de jonge vrouw bij te schaven.

Branwell dient als katalysator om haar blik op de wereld mee te kneden en haar schroom te overwinnen. Weightman is de sparringpartner die valt voor haar vrijgevochten visie, maar haar ook de

donkere keerzijde van romantische liefde aanleert.

Het is alsof O'Connor haar hoofdfiguur in een verhaal plaatst dat Emily Brontë had kunnen verzinnen. Het beste voorbeeld is een van de hoogtepunten uit de film, een scène waarin Emily een masker opzet en tijdens een storm samen met haar zussen een soort seance doet. Roept ze daar echt een geest op, of kan ze door dat masker eindelijk toegeven aan het verdriet dat al zo lang aan haar knaagt?

Het pleit voor de cineaste dat ze alle personages meerdere dimensies geeft. Emily (met finesse vertolkt door Emma Mackey) is met haar drang naar vrijheid en zelfbeschikking een rolmodel. Maar ze is evengoed wispelturig en angstig.

Je kan opwerpen dat Charlotte en Anne meer ruimte en aandacht verdienen dan O'Connor hen schenkt. Maar wat telt, is dat 'Emily' zijn titelpersonage gestalte geeft op een manier die perfect bij haar past.

Meer over de film op de website:

<https://www.ccstrombeek.be/film/emily>

